

Efter kontrollovens ikrafttræden har den højeste bøde for skatte-svig under en administrativt afgjort sag været ca. $2\frac{1}{4}$ gange skattebeløbet.

Domstolenes praksis er i det store og hele i overensstemmelse med den administrative praksis, dog med en tendens til skærpelse, specielt for de mindre bøders vedkommende.

Når domstolene idømmer frihedsstraf, hvilket næsten altid er sket i sager, der falder ind under forannævnte offentliggørelses-cirkulære, andrager tillægsbøden som oftest godt 1 gang skattebeløbet.

Den højeste bøde, der efter kontrolloven er idømt af en domstol, udgør ca. 4,3 gange skattebeløbet. I den pågældende sag blev der ikke idømt frihedsstraf, uagtet der var nedlagt påstand derom. Det skal dog i denne forbindelse bemærkes, at der endnu ikke har været indbragt en sag for retten mod en skatteyder, der tidligere har været dømt for overtrædelse af kontrolloven, men at man må forvente, at en bødesats, der betydeligt overstiger den normale på ca. 2 gange for svig, vil blive bragt i anvendelse for recidivister.

For så vidt angår forhold, der af domstolene er bedømt som groft uagtsomme, er der i adskillige tilfælde idømt bøder på 2 gange skattebeløbet.

Udvalget har endvidere drøftet den under nr. 10 foreslåede bestemmelse, hvorefter politiet skal yde skattemyndighederne bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem finansministeren og justitsministeren. Finansministeren har i den anledning erklæret, at han kan tiltræde, at det i de regler, der skal fastsættes om politiets bistand i skattesager, bestemmes, at det er *ligningsrådet*, som skal afgøre, om politiets bistand skal søges.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af finansministeren foreslåede ændringer.

De i betænkningen stillede ændringsforslag, der ikke var af principiel karakter, blev alle vedtaget uden afstemning.

De ændringer, som loven foretager i den forud gældende kontrollov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 29 af 30. januar 1964, går i hovedsagen ud på følgende:

I lovbekendtgørelsens § 2 indføjes en bestemmelse om, at også indtægter, som ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, kan kræves specificeret i selvangivelsen.

I § 6 har man udvidet ligningsmyndighedernes ret til at kræve sig *bevisligheder* af forskellig art forelagt, ligesom der i § 8 C, stk. 2, er indført skærpede bestemmelser angående *oplysningspligt for banker m. v.* Den pågældende bestemmelse har nu følgende affattelse: